

**Obudowa Multimedialna
Doradztwa Zawodowego**

Z A W Ó D

Technik technologii drewna

(311922)

Informacja zawodoznawcza dedykowana uczniom klas 4-8 szkoły podstawowej.

Fundusze Europejskie
Wiedza Edukacja Rozwój

**Rzeczpospolita
Polska**

Unia Europejska
Europejski Fundusz Społeczny

Niniejszy materiał został przygotowany w ramach Projektu „Przygotowanie i udostępnienie multimedialnych zasobów wspierających proces doradztwa zawodowego” nr projektu POWR.02.14.00-00-1002/18 współfinansowany przez Unię Europejską ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego, w ramach Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój, Oś priorytetowa II Efektywne polityki publiczne dla rynku pracy, gospodarki i edukacji, Działanie 2.14 Rozwój narzędzi dla uczenia się przez całe życie.

Informacja zawodoznawcza dedykowana jest dla uczniów klas 4–8 szkół podstawowych, a także pracującej z uczniami kadry, która realizuje zadania z zakresu orientacji zawodowej i doradztwa zawodowego (szkoły i placówki systemu oświaty oraz ich organy prowadzące). Informacja jest elementem zasobów multimedialnych wspierających proces doradztwa zawodowego.

SPIS TREŚCI

SŁOWNIK	6
CZĘŚĆ I – OGÓLNE INFORMACJE O SYSTEMIE KSZTAŁCENIA W POLSCE	10
1. STRUKTURA UCZENIA W POLSCE	11
2. UZYSKIWANIE KWALIFIKACJI ZAWODOWYCH	12
NABYWANIE I POTWIERDZANIE KWALIFIKACJI W ZAWODZIE	13
DODATKOWE UMIEJĘTNOŚCI ZAWODOWE W ZAKRESIE WYBRANYCH ZAWODÓW SZKOLNICTWA BRANŻOWEGO	14
CZĘŚĆ II - INFORMACJE ZAWODOZNAWCZE	15
1. DANE ZAWODOZNAWCZE	15
SYNTEZA ZAWODU – TECHNIK TECHNOLOGII DREWNA	15
KWALIFIKACJE WYODRĘBNIONE W ZAWODZIE	16
WARUNKI PRACY	16
PREFEROWANE W ZAWODZIE PREDYSPOZYCJE	17
PRZECIWSKAZANIA DO ROZPOCZĘCIA PRACY I KSZTAŁCENIA W DANYM ZAWODZIE LUB SZKOLE	17
PLUSY I MINUSY ZAWODU	18
TYPOWE DLA ZAWODU MIEJSCA PRACY	19
TYPOWE DLA ZAWODU STANOWISKA PRACY	19
TYPOWE DLA ZAWODU WYPOSAŻENIE STANOWISK PRACY	20
2. MOŻLIWOŚCI KSZTAŁCENIA W ZAWODZIE	22
ŚCIEŻKI UZYSKIWANIA KWALIFIKACJI W ZAWODZIE	23
MOŻLIWOŚCI KONTYNUACJI NAUKI LUB UZUPEŁNIANIA KWALIFIKACJI – TECHNIK TECHNOLOGII DREWNA	25
3. SYTUACJA ZAWODU NA RYNKU PRACY	25
ZAPOTRZEBOWANIE	25
ZAROBKI	28
4. STATYSTYKI ORAZ INFORMACJE DOTYCZĄCE SZKÓŁ	30
SZKOŁY PROWADZĄCE KSZTAŁCENIE W ZAWODZIE	30
PREFERENCJE UCZNIÓW PRZY WYBORZE SZKOŁY	31
CZĘŚĆ III - MATERIAŁY POMOCNICZE	32
1. NARZĘDZIA I MATERIAŁY WZBOGACAJĄCE WARSZTAT PRACY DORADCÓW ZAWODOWYCH	32
PRZYDATNE LINKI	32
2. NARZĘDZIA I MATERIAŁY ROZSZERZAJĄCE INFORMACJĘ ZAWODOZNAWCZĄ	33

SŁOWNIK

Zawód – stanowi źródło dochodów i oznacza zestaw zadań (czynności) wyodrębnionych w wyniku społecznego podziału pracy, wymagających kompetencji nabytych w toku uczenia się lub praktyki. W zawodach szkolnictwa branżowego zostały wyodrębnione kwalifikacje. Zawody są zawodami jednokwalifikacyjnymi lub dwukwalifikacyjnymi.

Zadania zawodowe – to logiczny wycinek lub etap pracy w ramach zawodu o wyraźnie określonym początku i końcu. Układ czynności zawodowych powiązany jednym celem działania kończącym się określonym wytworem, usługą lub istotną decyzją. Jest to podstawowa jednostka aktywności zawodowej w ramach danego zawodu, stanowiąca logiczny zbiór czynności zawodowych o określonym celu i okresie realizacji, umożliwiający sporządzenie opisu zawodu.

Szkoła ponadpodstawowa – to czteroletnie liceum ogólnokształcące, pięcioletnie technikum oraz trzyletnia branżowa szkoła I stopnia - typy szkół, do których uczęszcza się po zakończeniu edukacji na poziomie podstawowym. Szkoły ponadpodstawowe to również: trzyletnia szkoła specjalna przysposabiająca do pracy, dwuletnia branżowa szkoła II stopnia oraz szkoła policealna dla osób posiadających wykształcenie średnie lub wykształcenie średnie branżowe, o okresie nauczania nie dłuższym niż 2,5 roku.

Liceum ogólnokształcące – typ ponadpodstawowej szkoły czteroletniej, której ukończenie daje wykształcenie średnie i umożliwia uzyskanie świadectwa dojrzałości po zdaniu egzaminu maturalnego oraz dalsze kształcenie na studiach wyższych lub w szkołach policealnych.

Technikum – typ ponadpodstawowej szkoły pięcioletniej kształcącej w zawodzie, której

ukończenie umożliwia uzyskanie świadectwa dojrzałości po zdaniu egzaminu maturalnego oraz uzyskanie dyplomu zawodowego po zdaniu egzaminów zawodowych w danym zawodzie oraz dalsze kształcenie na studiach wyższych lub w szkołach policealnych.

Branżowa szkoła I stopnia – typ ponadpodstawowej szkoły trzyletniej kształcącej w zawodzie, której ukończenie daje wykształcenie zasadnicze branżowe i umożliwia uzyskanie dyplomu zawodowego po zdaniu egzaminu zawodowego w danym zawodzie, a także dalsze kształcenie w branżowej szkole II stopnia kształcącej w zawodzie, w którym wyodrębniono kwalifikację wspólną dla zawodu nauczanego w branżowej szkole I i II stopnia lub w liceum ogólnokształcącym dla dorosłych począwszy od klasy II.

Branżowa szkoła II stopnia – typ ponadpodstawowej szkoły dwuletniej, do której można uczęszczać po ukończeniu branżowej szkoły I stopnia. Ukończenie branżowej szkoły II stopnia daje wykształcenie średnie branżowe i umożliwia uzyskanie dyplomu zawodowego w zawodzie nauczonym na poziomie technika, w którym wyodrębniono kwalifikację wspólną dla zawodu nauczanego w branżowej szkole I i II stopnia, po zdaniu egzaminu zawodowego w danym zawodzie, oraz uzyskanie świadectwa dojrzałości po zdaniu egzaminu maturalnego. W technikum, w zawodzie dwukwalifikacyjnym, w większości przypadków pierwsza kwalifikacja jest kwalifikacją zawodową nauczaną w branżowej szkole I stopnia, natomiast druga kwalifikacja z technikum jest kwalifikacją zawodową nauczaną w branżowej szkole II stopnia. W branżowej szkole II stopnia po zdaniu egzaminu maturalnego, możliwa jest dalsza edukacja na studiach wyższych lub w szkołach policealnych.

Szkoły prowadzące kształcenie zawodowe

– szkoły kształcące w zawodach szkolnictwa branżowego to: pięcioletnie technikum, trzyletnia branżowa szkoła I stopnia, dwuletnia branżowa szkoła II stopnia oraz szkoła policealna kształcąca w zależności od zawodu od 1 roku do 2,5 lat.

Egzamin maturalny – egzamin państwowy przeprowadzany wśród absolwentów szkół ponadpodstawowych (liceów ogólnokształcących, techników i branżowych szkół II stopnia) po zdaniu którego uzyskuje się świadectwo dojrzałości. Jego rolą w aktualnym systemie oświaty, nauki i szkolnictwa wyższego jest również zastąpienie egzaminów wstępnych na uczelnie wyższe.

Egzamin zawodowy – egzamin umożliwiający uzyskanie certyfikatu kwalifikacji zawodowej w zakresie jednej kwalifikacji, a w przypadku uzyskania certyfikatów kwalifikacji zawodowych ze wszystkich kwalifikacji wyodrębnionych w danym zawodzie oraz posiadania wykształcenia zasadniczego zawodowego, wykształcenia zasadniczego branżowego, wykształcenia średniego branżowego lub wykształcenia średniego – również dyplomu zawodowego.

Praktyczna nauka zawodu – rodzaj obowiązkowych zajęć edukacyjnych organizowanych przez szkoły prowadzące kształcenie zawodowe w formie zajęć praktycznych oraz w formie praktyk zawodowych. Zajęcia praktyczne organizuje się dla uczniów w celu opanowania przez nich umiejętności zawodowych niezbędnych do podjęcia pracy w danym zawodzie, a w przypadku zajęć praktycznych odbywanych u pracodawców – również w celu zastosowania i pogłębienia zdobytej wiedzy i umiejętności zawodowych w rzeczywistych warunkach pracy. Praktyki zawodowe organizuje się dla uczniów w celu zastosowania i pogłębienia zdobytej wiedzy i umiejętności zawodowych w rzeczywistych warunkach pracy.

Kwalifikacja – zestaw efektów uczenia się w zakresie wiedzy, umiejętności oraz kom-

petencji społecznych nabytych w edukacji formalnej, pozaformalnej lub poprzez uczenie się nieformalne, zgodnych z ustalonymi dla danej kwalifikacji wymaganiami, których osiągnięcie zostało sprawdzone w walidacji oraz formalnie potwierdzone przez dany podmiot (świadectwem, dyplomem, zaświadczeniem).

Kwalifikacja w zawodzie – wyodrębniony w danym zawodzie zestaw oczekiwanych efektów kształcenia, których osiągnięcie potwierdza certyfikat kwalifikacji zawodowej wydany przez okręgową komisję egzaminacyjną, po zdaniu egzaminu zawodowego w zakresie jednej kwalifikacji. Kwalifikacje w zawodzie wyodrębnione w ramach poszczególnych zawodów są opisane w podstawie programowej kształcenia w zawodach jako zestawy oczekiwanych efektów kształcenia: wiedzy, umiejętności zawodowych oraz kompetencji personalnych i społecznych, pozwalający na samodzielne wykonywanie zadań zawodowych oraz kryteriów weryfikacji efektów kształcenia, czyli opisanych wymagań, które potwierdzą osiągnięcie efektów kształcenia w danej kwalifikacji.

Kwalifikacyjny Kurs Zawodowy (KKZ) – kurs, którego program nauczania uwzględnia podstawę programową kształcenia w zawodzie szkolnictwa branżowego, w zakresie jednej kwalifikacji, którego ukończenie umożliwia przystąpienie do egzaminu zawodowego w zakresie tej kwalifikacji.

Kurs Umiejętności Zawodowych (KUZ) – kurs, którego program nauczania uwzględnia: podstawę programową kształcenia w zawodzie szkolnictwa branżowego w zakresie jednej z części efektów kształcenia wyodrębnionych w ramach danej kwalifikacji albo efekty kształcenia właściwe dla dodatkowych umiejętności zawodowych w zakresie wybranych zawodów szkolnictwa branżowego.

Europejska Rama Kwalifikacji (ERK) – to struktura poziomów kwalifikacji stanowiąca układ odniesienia dla krajowych ram kwalifi-

kacji, umożliwiającą pośrednie porównywanie kwalifikacji uzyskiwanych w różnych krajach. Została ona przedstawiona w zaleceniu Parlamentu Europejskiego i Rady.

Polska Rama Kwalifikacji (PRK) – opis ośmiu wyodrębnionych w Polsce poziomów kwalifikacji odpowiadających odpowiednim poziomom europejskich ram kwalifikacji, o których mowa w załączniku II do zalecenia Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie ustanowienia europejskich ram kwalifikacji dla uczenia się przez całe życie (Dz. Urz. UE C 111 z 06.05.2008, str. 1), sformułowany za pomocą ogólnych charakterystyk efektów uczenia się dla kwalifikacji na poszczególnych poziomach, ujętych w kategoriach wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych.

Poziom Polskiej Ramy Kwalifikacji – zakres i stopień złożoności wymaganych efektów uczenia się dla kwalifikacji danego poziomu, sformułowanych za pomocą ogólnych charakterystyk efektów uczenia się.

Rzemiosło – zawodowe wykonywanie działalności gospodarczej przez:

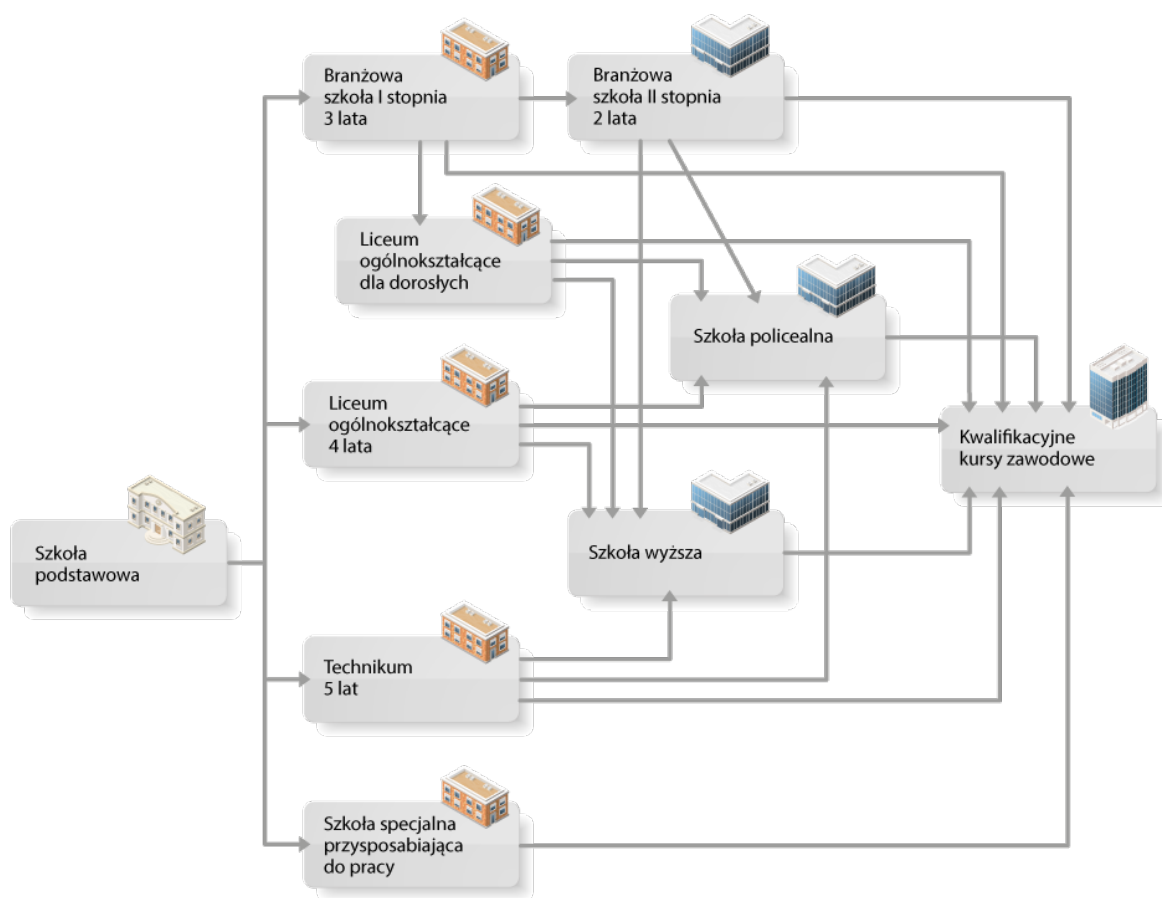
1. osobę fizyczną, z wykorzystaniem zawodowych kwalifikacji tej osoby i jej pracy własnej, w imieniu własnym i na rachunek tej osoby – jeżeli jest ona mikroprzedsiębiorcą, małym przedsiębiorcą albo średnim przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, lub
2. wspólników spółki cywilnej osób fizycznych w zakresie wykonywanej przez nich wspólnie działalności gospodarczej – jeżeli spełniają oni indywidualnie i łącznie warunki określone w pkt 1, lub
3. spółkę jawną, z wykorzystaniem zawodowych kwalifikacji, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2 lub 3, wszystkich wspólników i ich pracy własnej – jeżeli jest ona mikroprzedsiębiorcą, małym przedsiębiorcą albo średnim przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, lub
4. spółkę komandytową osób fizycznych, z wykorzystaniem zawodowych kwalifikacji, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2 lub 3, wszystkich wspólników i ich pracy własnej – jeżeli jest ona mikroprzedsiębiorcą, małym przedsiębiorcą albo średnim przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, lub
5. spółkę komandytowo–akcyjną osób fizycznych, z wykorzystaniem zawodowych kwalifikacji, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2 lub 3, wszystkich wspólników i ich pracy własnej – jeżeli jest ona mikroprzedsiębiorcą, małym przedsiębiorcą albo średnim przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, lub
6. jednoosobową spółkę kapitałową, powstałą na podstawie art. 551 §5 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz.U. z 2019r. poz. 505) w wyniku przekształcenia przedsiębiorcy będącego osobą fizyczną, wykonującego we własnym imieniu działalność gospodarczą, z wykorzystaniem swoich zawodowych kwalifikacji i pracy własnej – jeżeli powstała spółka jest mikroprzedsiębiorcą, małym przedsiębiorcą albo średnim przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, lub
7. spółkę, o której mowa w pkt 3–5, jeżeli działalność gospodarcza jest wykonywana z wykorzystaniem zawodowych kwalifikacji, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2 lub 3, przynajmniej jednego wspólnika i jego pracy własnej, pod warunkiem, że pozostałymi wspólnikami są małżonek, wstępni lub zstępni wspólnika, lub
8. wspólników spółki cywilnej osób fizycznych w zakresie wykonywanej przez nich wspólnie działalności gospodarczej, jeżeli działalność gospodarcza jest wykonywana z wykorzystaniem zawodowych kwalifikacji przynajmniej jednego wspólnika i jego pracy własnej, pod warunkiem,

że pozostałymi wspólnikami są małżonek, wstępni lub zstępni wspólnika oraz wszyscy wspólnicy łącznie są mikroprzedsiębiorcą, małym przedsiębiorcą albo średnim przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców.

CZĘŚĆ I – OGÓLNE INFORMACJE O SYSTEMIE KSZTAŁCENIA W POLSCE

System oświaty w Polsce przewiduje różne poziomy i formy nauki. Po ukończeniu każdego etapu kształcenia uczeń samodzielnie lub wraz z rodzicami, podejmuje decyzję o wyborze dalszej drogi kształcenia. Poniżej przedstawiamy schemat, który pokazuje, jakie są możliwości kształcenia w Polsce.

Schemat kształcenia w Polsce obowiązujący od 1 września 2019 r.

Źródło: <https://doradztwo.ore.edu.pl/sciezka-ksztalcenia/>

1. STRUKTURA UCZENIA W POLSCE

Struktura uczenia w Polsce obejmuje:

1. WCZESNĄ EDUKACJĘ I OPIEKĘ

- placówki dla dzieci w wieku 0–3 lata: żłobki, kluby dziecięce,
- placówki dla dzieci w wieku 3–6 lat: przedszkola, oddziały przedszkolne w szkołach podstawowych, zespoły wychowania przedszkolnego, punkty przedszkolne.

2. SZKOLNICTWO PODSTAWOWE

- 8–letnią szkołę podstawową.

3. SZKOLNICTWO PONADPODSTAWOWE

- 4–letnie liceum ogólnokształcące,
- 5–letnie technikum,
- 3–letnią branżową szkołę pierwszego stopnia,
- 2–letnią branżową szkołę drugiego stopnia,
- 3–letnią szkołę specjalną przysposabiającą do pracy.

4. KSZTAŁCENIE W RZEMIOŚLE

- prowadzone w formie nauki zawodu lub przyuczenia do wykonywania określonej pracy.

5. SZKOLNICTWO WYŻSZE

- studia licencjackie,
- studia inżynierskie,
- uzupełniające studia magisterskie,
- jednolite studia magisterskie,
- studia doktoranckie.

6. KSZTAŁCENIE DOROSŁYCH

- szkołę podstawową dla dorosłych (7 i 8 klasa),
- 4–letnie liceum ogólnokształcące dla dorosłych,
- szkołę policealną o okresie nauki od 1 roku do 2,5 lat,
- kwalifikacyjne kursy zawodowe,
- kursy umiejętności zawodowych.

Wprowadzenie branżowej szkoły I stopnia, w miejsce zasadniczej szkoły zawodowej, nastąpiło 1 września 2017 r. Wprowadzenie branżowej szkoły II stopnia dla absolwentów branżowej szkoły I stopnia nastąpi w roku szkolnym 2020/2021.

Nauka w Polsce jest obowiązkowa do ukończenia 18. roku życia.

W polskim systemie edukacji oddzielono obowiązek szkolny i obowiązek nauki. Obowiązek szkolny (tj. obowiązek uczęszczania do 8-letniej szkoły podstawowej) dotyczy dzieci i młodzieży w wieku 7–15 lat.

Obowiązek nauki odnosi się do młodzieży w wieku 15–18 lat i może być realizowany w szkole ponadpodstawowej lub poprzez realizowanie przygotowania zawodowego u pracodawcy.

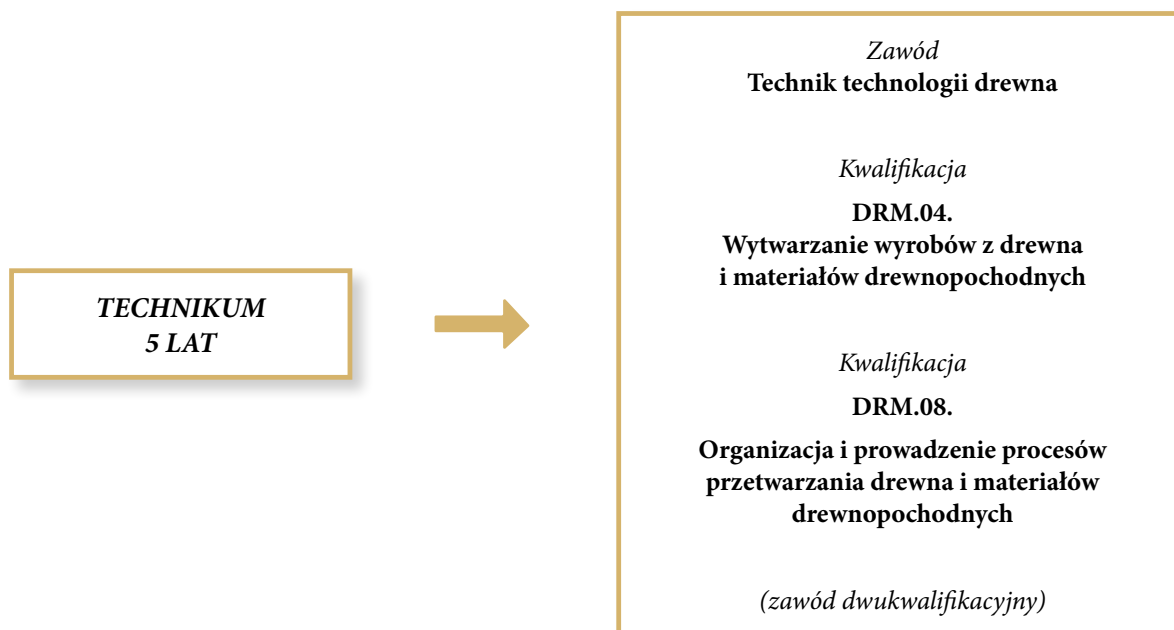
2. UZYSKIWANIE KWALIFIKACJI ZAWODOWYCH

Uzyskiwanie kwalifikacji możliwe jest w różnych formach. Kwalifikacje nadawane są w systemie oświaty i szkolnictwa wyższego, a podstawą prawną regulującą uzyskiwanie kwalifikacji są m. in. następujące akty prawne:

- ustawa z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (tj. Dz.U. z 2019 r. poz. 1481 z późn. zm.),
- ustawa z dnia 14 grudnia 2016 r. - Prawo oświatowe (tj. Dz.U. z 2019 r. poz. 1148 z późn. zm.),
- ustawa z dnia 20 lipca 2018 r. - Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (tj. Dz.U. z 2018 r. poz. 1668 z późn. zm.),
- rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej dnia 15 lutego 2019 r. w sprawie ogólnych celów i zadań kształcenia w zawodach szkolnictwa branżowego oraz klasyfikacji zawodów szkolnictwa branżowego (tj. Dz.U. 2019 r. poz. 316 z późn. zm.),
- rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 16 maja 2019 r. w sprawie podstaw programowych kształcenia w zawodach szkolnictwa branżowego oraz dodatkowych umiejętności zawodowych w zakresie wybranych zawodów szkolnictwa branżowego (tj. Dz.U. 2019 r. poz. 991 z późn. zm.),
- rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 19 marca 2019 r. w sprawie kształcenia ustawicznego w formach pozaszkolnych (tj. Dz.U. 2019 r. poz. 652 z późn. zm.),
- ustawa o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji z dnia 22 grudnia 2015 r. (tj. Dz.U. 2018 r. poz. 2153 z późn. zm.),
- rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 28 sierpnia 2019 r. w sprawie szczegółowych warunków i sposobu przeprowadzania egzaminu zawodowego oraz egzaminu potwierdzającego kwalifikacje w zawodzie (tj. Dz.U. 2019 r. poz. 1707 z późn. zm.).

NABYWANIE I POTWIERDZANIE KWALIFIKACJI W ZAWODZIE

W branżowych szkołach I stopnia są nauczane zawody, w których wyodrębniono jedną kwalifikację. W szkołach policealnych przeważają zawody, w których wyodrębniono jedną kwalifikację, a w technikach – zawody mogą mieć maksymalnie dwie kwalifikacje. Jedna kwalifikacja może stanowić składową kilku zawodów – kwalifikacje wyodrębnione w zawodach jednokwalifikacyjnych często stanowią składową zawodów dwukwalifikacyjnych.

Uczniowie w trakcie nauki w branżowych szkołach I stopnia (w tym młodociani pracownicy zatrudnieni u pracodawcy niebędącego rzemieślnikiem) technikach, branżowych szkołach II stopnia oraz w szkołach policealnych przystępują do egzaminów zawodowych w danych zawodach. Do tego samego egzaminu przystąpić mogą również uczniowie branżowych szkół I stopnia (będący młodocianymi pracownikami zatrudnionymi u pracodawcy będącego rzemieślnikiem) oraz uczestnicy kwalifikacyjnego kursu zawodowego (jednej z pozaszkolnych form kształcenia).

Kwalifikacje w zawodzie można nabywać także na kwalifikacyjnych kursach zawodowych. Kwalifikacyjny kurs zawodowy jest prowadzony według programu nauczania uwzględniającego podstawę programową kształcenia w zawodzie szkolnictwa branżowego, w zakresie wybranej kwalifikacji.

Kwalifikacyjne kursy zawodowe mogą być prowadzone przez szkoły w zakresie zawodów, w których kształcą oraz w zakresie innych zawodów przypisanych do tej samej branży.

Po ukończeniu kwalifikacyjnego kursu zawodowego, absolwenci kursu mogą przystąpić do egzaminu zawodowego w zakresie danej kwalifikacji w zawodzie celem uzyskania certyfikatu kwalifikacji zawodowej. Warunkiem uzyskania dyplomu zawodowego jest zdanie egzaminów ze wszystkich kwalifikacji wyodrębnionych w danym zawodzie oraz posiadanie właściwego dla danego zawodu poziomu wykształcenia.

Kwalifikacje w zawodzie można także uzyskać w trybie tzw. eksternistycznych egzaminów zawodowych, do których mogą przystąpić osoby, które co najmniej dwa lata kształciły się lub co najmniej dwa lata pracowały w danym zawodzie. Możliwość taka dotyczy większości kwalifikacji zawodowych (poza przede wszystkim zawodami z branży opieki zdrowotnej).

Egzamin zawodowy w zakresie danej kwalifikacji w zawodzie przeprowadzany jest w tym samym terminie i na tych samych zasadach zarówno dla uczniów i absolwentów szkół, jak i dla słuchaczy kwalifikacyjnych kursów zawodowych czy eksternów (osób które chcą potwierdzić swoje kwalifikacje zawodowe nabyte w trakcie pracy lub po co najmniej 2 latach kształcenia w danym zawodzie).

Egzaminy zawodowe prowadzą Okręgowe Komisje Egzaminacyjne (OKE).

DODATKOWE UMIEJĘTNOŚCI ZAWODOWE W ZAKRESIE WYBRANYCH ZAWODÓW SZKOLNICTWA BRANŻOWEGO

Szkoła prowadząca kształcenie zawodowe może zaoferować uczniowi przygotowanie do nabycia dodatkowych uprawnień zawodowych w zakresie wybranych zawodów, dodatkowych umiejętności zawodowych lub kwalifikacji rynkowych funkcjonujących w Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji.

W szkole przygotowanie do nabycia dodatkowych umiejętności zawodowych, podobnie jak przygotowanie do nabycia dodatkowych uprawnień zawodowych lub kwalifikacji rynkowych funkcjonujących w Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji, może być realizowane w wymiarze wynikającym z różnicy między sumą godzin obowiązkowych zajęć edukacyjnych z zakresu kształcenia zawodowego określoną w ramowym planie nauczania dla danego typu szkoły prowadzącej kształcenie zawodowe a minimalną liczbą godzin kształcenia zawodowego dla kwalifikacji wyodrębnionych w zawodzie szkolnictwa branżowego określoną w podstawie programowej kształcenia danym w zawodzie szkolnictwa branżowego.

CZĘŚĆ II – INFORMACJE ZAWODOZNAWCZE

1. DANE ZAWODOZNAWCZE

SYNTEZA ZAWODU – TECHNIK TECHNOLOGII DREWNA

Synteza zawodu	<p><i>Technik technologii drewna prowadzi działania związane z przetwórstwem drewna; opracowuje dokumentację techniczną i technologiczną niezbędną do przygotowania i przebiegu procesów przetwarzania drewna; organizuje i nadzoruje wytwarzanie wyrobów z drewna i materiałów drewnopochodnych; wykonuje prace związane z naprawą, renowacją i konserwacją wyrobów z drewna i tworzyw drzewnych; zajmuje się programowaniem oraz obsługą obrabiarek i urządzeń stosowanych w procesie przetwarzania drewna.</i></p>
-----------------------	---

Do zawodu technik technologii drewna (kwalifikacja pełna) przypisany jest IV poziom Polskiej Ramy Kwalifikacji (PRK).

GŁÓWNE ZADANIA ZAWODOWE

Absolwent szkoły prowadzącej kształcenie w zawodzie technik technologii drewna powinien być przygotowany do wykonywania zadań zawodowych:

1. w zakresie kwalifikacji DRM.04. Wytwarzanie wyrobów z drewna i materiałów drewnopochodnych:
 - a. wykonywania wyrobów z drewna i materiałów drewnopochodnych,
 - b. wykonywania prac związanych z obsługą, konserwacją maszyn i urządzeń stosowanych w stolarstwie,
 - c. wykonywania napraw, renowacji i konserwacji wyrobów z drewna i materiałów drewnopochodnych,

2. w zakresie kwalifikacji DRM.08. Organizacja i prowadzenie procesów przetwarzania drewna i materiałów drewnopochodnych:
 - a. planowania procesów technologicznych,
 - b. monitorowania przebiegu procesów przetwarzania drewna i materiałów drewnopochodnych.

KWALIFIKACJE WYODRĘBNIONE W ZAWODZIE

W zawodzie technik technologii drewna wyodrębniono dwie kwalifikacje cząstkowe:

Symbol kwalifikacji z klasyfikacji zawodów szkolnictwa branżowego	Nazwa kwalifikacji	Poziom Polskiej Ramy Kwalifikacji – kwalifikacja cząstkowa w zawodzie
DRM.04.	Wytwarzanie wyrobów z drewna i materiałów drewnopochodnych	3.
DRM.08.	Organizacja i prowadzenie procesów przetwarzania drewna i materiałów drewnopochodnych	4.

WARUNKI PRACY

Po zdobyciu zawodu będziesz pracował:

- przeważnie na stojąco, wykorzystując specjalistyczne urządzenia i sprzęt oraz ubrania i odzież ochronną; na siedząco podczas nadzorowania pracy urządzeń w procesach przetwarzania drewna i materiałów drewnopodobnych (pulpity z miernikami),
- na wolnym/świeżym powietrzu podczas obsługi urządzeń w terenie oraz w zakresie prac organizacji zaplecza technicznego zakładu produkcji meblarskiej czy drzewnej,
- w budynkach, obiektach produkcyjnych, z możliwością wystąpienia czynników niebezpiecznych, szkodliwych i uciążliwych (szkodliwe lub trujące ciecze, gazy, pyły, hałas, drgania, substancje alergenne),
- zasadniczo w systemie zmianowym, przeważnie 8 godzin dziennie,
- w sposób nienormowany prowadząc własną firmę, prace projektowe, renowacyjne czy naprawcze w miejscach wskazanych przez klienta.

PREFEROWANE W ZAWODZIE PREDYSPOZYCJE

W zawodzie technik technologii drewna preferowane są następujące predyspozycje:

- uzdolnienia techniczne (umiejętność posługiwania się różnymi narzędziami, instalowanie i uruchamianie urządzeń technicznych, znajomość zasad ich działania),
- umiejętność analitycznego myślenia,
- koordynacja wzrokowo–ruchowa,
- wyobraźnia przestrzenna,
- widzenie stereoskopowe (widzenie głębi umożliwiające ocenę odległości),
- czucie dotykowe,
- refleks,
- spostrzegawczość,
- zręczność rąk (sprawne i szybkie dokonywanie czynności, także precyzyjnych),
- uzdolnienia artystyczne,
- wyobraźnia i myślenie twórcze,
- samodzielność,
- dokładność,
- wytrwałość,
- cierpliwość.

PRZECIWWSKAZANIA DO ROZPOCZĘCIA PRACY I KSZTAŁCENIA W DANYM ZAWODZIE LUB SZKOLE

Do przeciwwskazań wykonywania zawodu technik technologii drewna należą:

- zaburzenia znacznego stopnia sprawności kończyn górnych, w szczególności w zakresie zręczności palców i rąk, oraz dysfunkcje znacznego stopnia sprawności kończyn dolnych,
- zaburzenia niewielkiego i dużego stopnia w zakresie rozróżniania barw, widzenia stereoskopowego,
- zaburzenia niewielkiego i dużego stopnia w zakresie rozróżniania barw, widzenia stereoskopowego, koordynacji wzrokowo-ruchowej oraz percepcji kształtów,
- choroby reumatyczne,
- zaburzenia zmysłu równowagi

- poważne wady słuchu (głuchota, niedosłuch),
- alergie,
- cukrzyca,
- choroby centralnego i obwodowego układu nerwowego (zaburzenia równowagi, zmysłu dotyku, zawroty głowy, padaczka),
- nieżyty błon śluzowych nosa, gardła, krtani i tchawicy wywołane działaniem substancji o silnym działaniu drażniącym lub uczulającym,
- astma oskrzelowa i przewlekłe choroby układu oddechowego (pylica, rozedma płuc).

PLUSY I MINUSY ZAWODU

PLUSY ZAWODU	MINUSY ZAWODU
<ul style="list-style-type: none"> • zawód z pasją, a w zakresie meblarstwa i renowacji mebli niemalże artystyczny, • technologia przetwórstwa drewna i meblarstwo z uwagi na zasoby surowcowe, są kierunkami przyszłościowym, nastawionymi na ciągłe wdrażanie najnowszych technologii, • możliwość wysokich zarobków, • obserwowane jest prognozowane i wskazywane przez branżę drzewno-meblarską bardzo duże zapotrzebowanie na techników technologii drzewnej w najbliższej przyszłości (najszybciej rozwijająca się branża i produkcja w Polsce), • możliwość udziału w pracach na rzecz korzystnego oddziaływania produkcji na środowisko, np. poprzez stosowanie w pracy innowacyjnych rozwiązań, • możliwość udziału w szkoleniach krajowych i międzynarodowych, • szeroka gama specjalizacji zawodowych. 	<ul style="list-style-type: none"> • duża konkurencja na rynku pracy, • możliwość wypadków z uwagi na: <ul style="list-style-type: none"> — przemieszczające się maszyny, urządzenia, — ruchome części maszyn, — ostre, wystające elementy, — prąd elektryczny do i powyżej 1 kV, • konieczność pracy zmianowej w dużych zakładach pracy, • duży zakres obowiązków i duża odpowiedzialność, • możliwa praca pod presją czasu, • przy pracach renowacyjnych dużym wyzwaniem jest spełnienie oczekiwań klienta, • narażenie na: <ul style="list-style-type: none"> — zanieczyszczenie powietrza pyłami, — słabe oświetlenie, — hałas.

TYPOWE DLA ZAWODU MIEJSCA PRACY

Absolwent szkoły kształcącej w zawodzie technik technologii drewna może podejmować pracę w:

- zakładach przemysłu drzewnego,
- fabrykach mebli,
- tartakach,
- zakładach stolarki budowlanej oraz konstrukcji drzewnych,
- zakładach płyt z drewna, materiałów drewnopochodnych i tworzyw drzewnych,
- zakładach produkcji opakowań i galanterii drzewnej,
- pracowniach projektowania wyrobów z drewna, w tym architektury ogrodowej,
- zakładach przerobu drewna,
- rzemieślniczych zakładach stolarskich.

Absolwent może otworzyć własną działalność gospodarczą.

TYPOWE DLA ZAWODU STANOWISKA PRACY

Do typowych stanowisk pracy tego zawodu należą:

- technik technologii drewna,
- brakarz,
- kontroler jakości,
- mechanik obróbki drewna,
- operator/starszy operator/lider linii technologicznych,
- projektant mebli drewnianych,
- stolarz,
- suszarnik drewna,
- technik meblarstwa,
- technik meblowy,
- technik technolog obróbki drewna,
- technik technologii drewna – meblarstwo,
- technik technologii drewna – stolarka budowlana,

- technik technologii drewna – tartaczniactwo i wyroby drzewne,
- technik technologii drewna – tworzywa drzewne,
- technolog drewna.

Przykładowe możliwości rozwoju kariery zawodowej w zawodzie przez pryzmat zajmowanych stanowisk pracy: samodzielny stolarz – brygadzysta, mistrz – kierownik działu – kierownik stolarni (właściciel stolarni).

TYPOWE DLA ZAWODU WYPOSAŻENIE STANOWISK PRACY

Stanowisko pracy technika technologii drewna zlokalizowane może być zarówno w pomieszczeniu zamkniętym wyposażonym w: centralne ogrzewanie, wentylację oraz oświetlenie dzienne i sztuczne, jak i w przestrzeniach otwartych gdzie występują składy drewna, obiekty i urządzenia obsługiwane oraz nadzorowane. W dużym zakładzie pracy produkcji masowej znajdują się poza obiektami technicznymi i infrastrukturą pomieszczenia dozoru nad pracą urządzeń i kontrolą ciągłą ich pracy, pomieszczenia socjalne, stanowiska biurowe i zaplecza technicznego, także remontowe.

Szczegółowy zakres obowiązków technika technologii drewna zależy od specjalizacji danego pracownika lub zakładu w jakim pracuje, np.:

- technik technologii drewna w zakładzie stolarki budowlanej – organizuje produkcję okien, drzwi itp. i dba o jej właściwy przebieg,
- technik technologii produkcji mebli – dba o dobór właściwych materiałów do produkcji, prawidłowy przebieg całego procesu produkcji mebli (od czynności wstępnych, takich jak obróbka wstępna, suszenie, klejenie i oklejanie, obróbka wykończeniowa, aż po czynności końcowe, takie jak montaż, pakowanie, ekspedycja),
- technik technologii tartaczniactwa – sprawdza jakość surowca przywiezionego do zakładu, dba o jego właściwe przechowywanie, segregację, a także o prawidłowy przebieg procesów przetarcia, korowania itp.,
- technik hydrotermicznej obróbki drewna – dba o prawidłowy przebieg procesu, nadzoruje czas jego trwania i temperaturę,
- technik mechanicznej obróbki drewna – dba o właściwy dobór narzędzi do danego procesu, dobry stan techniczny maszyn, dokonuje przeglądów okresowych, decyduje o dopuszczeniu lub nie maszyn i narzędzi do pracy, dobiera odpowiednie metody konserwacji maszyn do ich typu,
- technik technologii płyt drewnopochodnych – dba o prawidłowy przebieg procesu przygotowania materiałów do produkcji płyt wiórowych i pilśniowych,
- technik technologii produkcji sklejek – dba o prawidłowy przebieg procesu nakładania klejów, prasowania, sortowania, magazynowania sklejek oraz przygotowania do pracy odpowiednich narzędzi i maszyn, a także o właściwy przebieg procesu suszenia, sezonowania, klasyfikacji ilościowej i jakościowej łuszczyk i fornirów.

OBRABIARKI DO DREWNA STEROWANE NUMERYCZNIE

WIELOFUNKCYJNE MASZYNY DO OBRÓBKI DREWNA

ODCIĄGI DO TROCIN

PŁYNY TECHNICZNE I SMARY

URZĄDZENIA, MASZYNY, NARZĘDZIA NA STANOWISKU PRACY

- pilarka,
- strugarka,
- frezarka,
- tokarka,
- wyrzynarka,
- szlifierka,
- okleiniarka,
- pistolet do nakładania kleju kontaktowego.

PODSTAWOWE NARZĘDZIA RĘCZNE I ELEKTRONARZĘDZIA

- wkrętarka,
- młotek stolarski,
- dłuta,
- strugi,
- zdzieraki,
- ściski stolarskie.

NARZĘDZIA POMIAROWE

- przyrząd do pomiaru wilgotności drewna,
- suwmiarka uniwersalna,
- mikrometr do pomiarów zewnętrznych,
- mikrometr do pomiarów wewnętrznych,
- czujnik zegarowy, dźwigniowy, elektroniczny,
- średnicówka,
- głębokościomierz mikrometryczny,
- kątownik (ze stopką i bez stopki),
- poziomica laserowa,

- miarka laserowa,
- miarka stolarska,
- kątownik,
- cyrkiel,
- liniał krawędziowy,
- przymiar kreskowy.

ODZIEŻ OCHRONNA I MATERIAŁY JEDNORAZOWE

- kombinezon roboczy,
- rękawice ochronne,
- okulary ochronne,
- ochronniki słuchu,
- obuwie przeciwpoślizgowe,
- maska ochronna z filtrami,
- ochronniki na kolana,
- ręczniki papierowe.

Słowniczek wyposażenia technika technologii drewna:

- **pila** – samodzielne narzędzie lub część urządzenia w formie ząbkowanego ostrza służące do przerzynania materiałów takich jak drewno, kamień, metal i innych ciał stałych,
- **strugarka wyrówniarka** – maszyna jednostronna, której zadaniem jest nadanie płaskości jednej z powierzchni obrabianego elementu, w celu stworzenia bazy pod przyszłą obróbkę,
- **frezarka** – obrabiarka skrawająca, służąca do obróbki płaszczyzn, powierzchni kształtowych, wgłębień itp. za pomocą frezu.

2. MOŻLIWOŚCI KSZTAŁCENIA W ZAWODZIE

ŚCIEŻKA UZYSKANIA KWALIFIKACJI NIEZBĘDNYCH DO WYKONYWANIA ZAWODU – TECHNIK TECHNOLOGII DREWNA

Po ukończeniu 8-letniej szkoły podstawowej kwalifikację można uzyskać poprzez naukę w 5-letnim technikum w zawodzie technik technologii drewna.

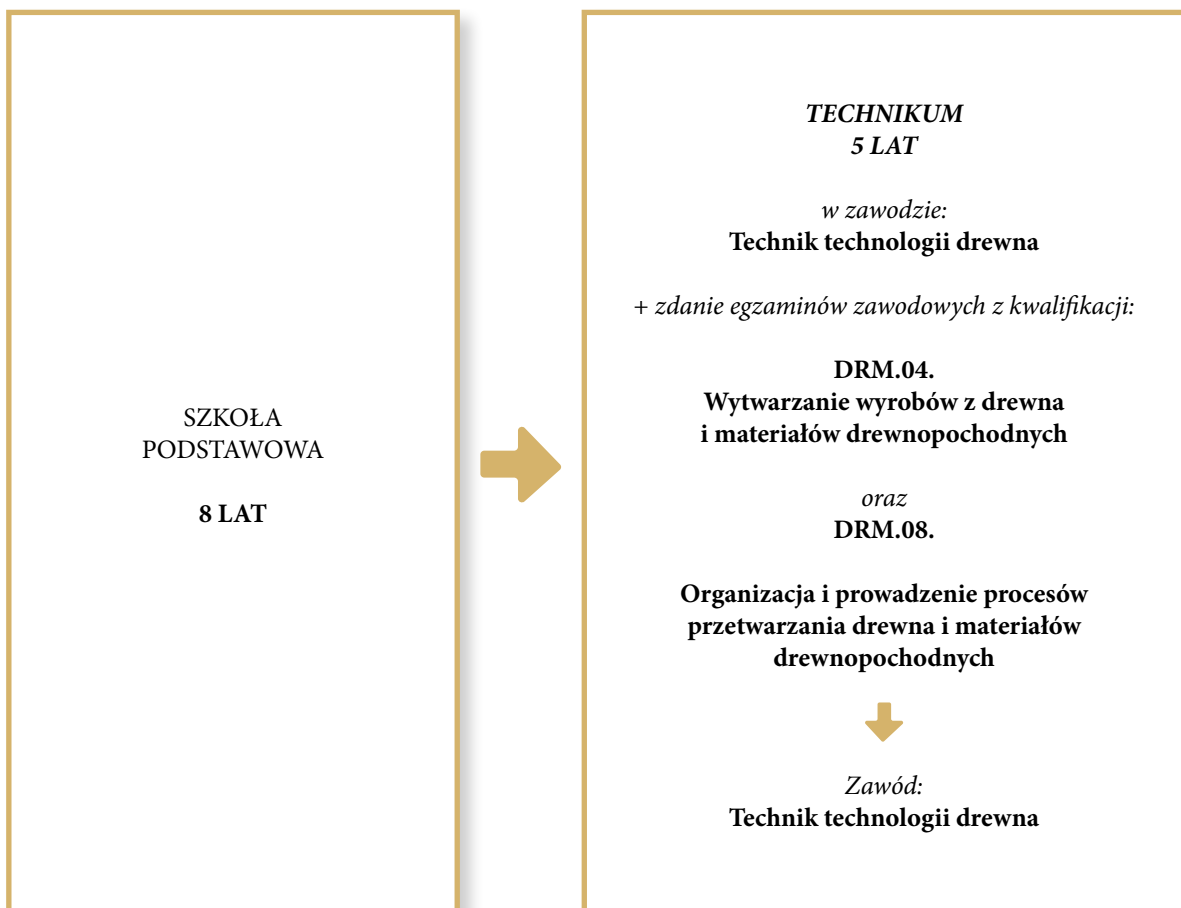
Podczas nauki umiejętności praktyczne uczeń zdobywa w pracowniach: technologii drzewnej, warsztatach szkolnych, centrach kształcenia zawodowego oraz przedsiębiorstwach przemysłu drzewnego zajmujących się wytwarzaniem wyrobów z drewna i materiałów drewnopochodnych, w których może odbywać praktyczną naukę zawodu.

Przystąpienie w trakcie nauki do egzaminu zawodowego w zakresie kwalifikacji DRM.04. Wytwarzanie wyrobów z drewna i materiałów drewnopochodnych oraz DRM.08. Organizacja i prowadzenie procesów przetwarzania drewna i materiałów drewnopochodnych i zdanie tych

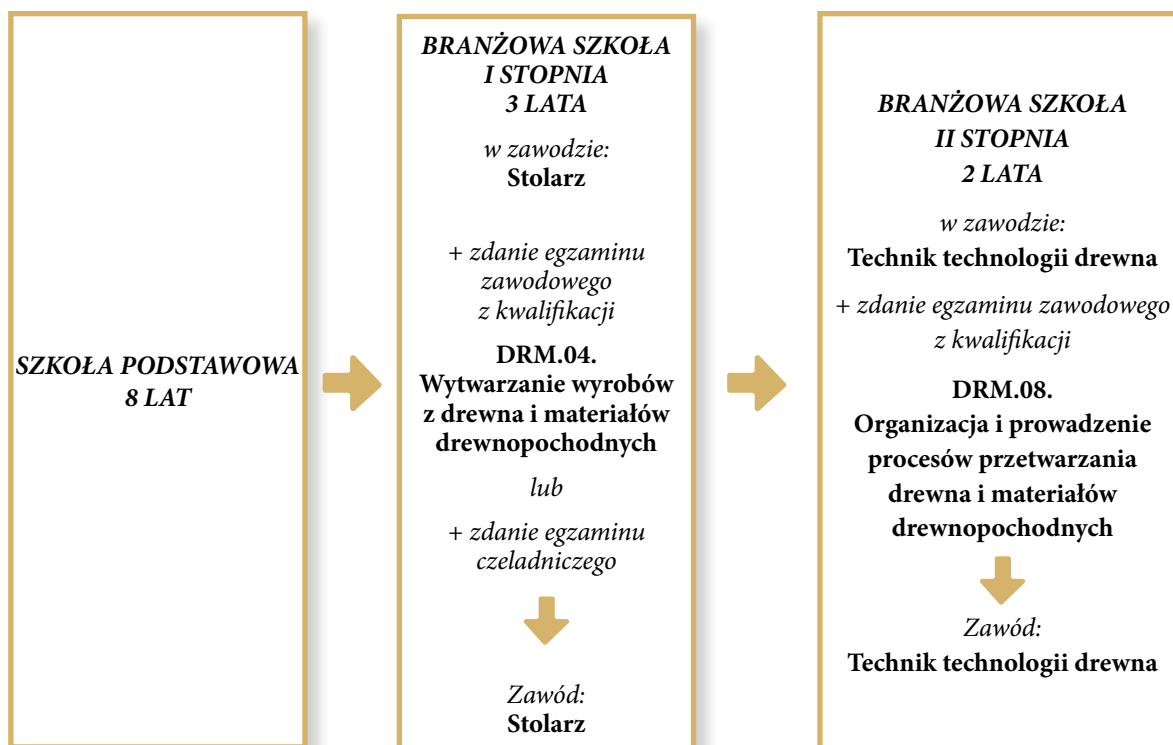
egzaminów, umożliwia, po ukończeniu szkoły, uzyskania dyplomu zawodowego w tym zawodzie. Absolwenci 8-letniej szkoły podstawowej, którzy podejmą naukę w 3-letniej branżowej szkole I stopnia w zawodzie stolarz i zdadzą egzamin zawodowy z kwalifikacji DRM.04. Wytwarzanie wyrobów z drewna i materiałów drewnopochodnych lub egzamin czeladniczy, mogą kontynuować naukę w 2-letniej branżowej szkole II stopnia w zawodzie technik technologii drewna (po raz pierwszy od roku szkolnego 2020/2021). W trakcie nauki w tej szkole przystąpią do egzaminu zawodowego z kwalifikacji DRM.08. Organizacja i prowadzenie procesów przetwarzania drewna i materiałów drewnopochodnych, a po jego zdaniu i ukończeniu szkoły uzyskają dyplom zawodowy. Po ukończeniu branżowej szkoły I stopnia mogą alternatywnie uczęszczać na kwalifikacyjny kurs zawodowy z kwalifikacji DRM.08. Organizacja i prowadzenie procesów przetwarzania drewna i materiałów drewnopochodnych i zdać egzamin zawodowy z tej kwalifikacji – wówczas dyplom w zawodzie technik technologii wyrobów skórzanych otrzymają po uzyskaniu wykształcenia średniego lub średniego branżowego.

ŚCIEŻKI UZYSKIWANIA KWALIFIKACJI W ZAWODZIE

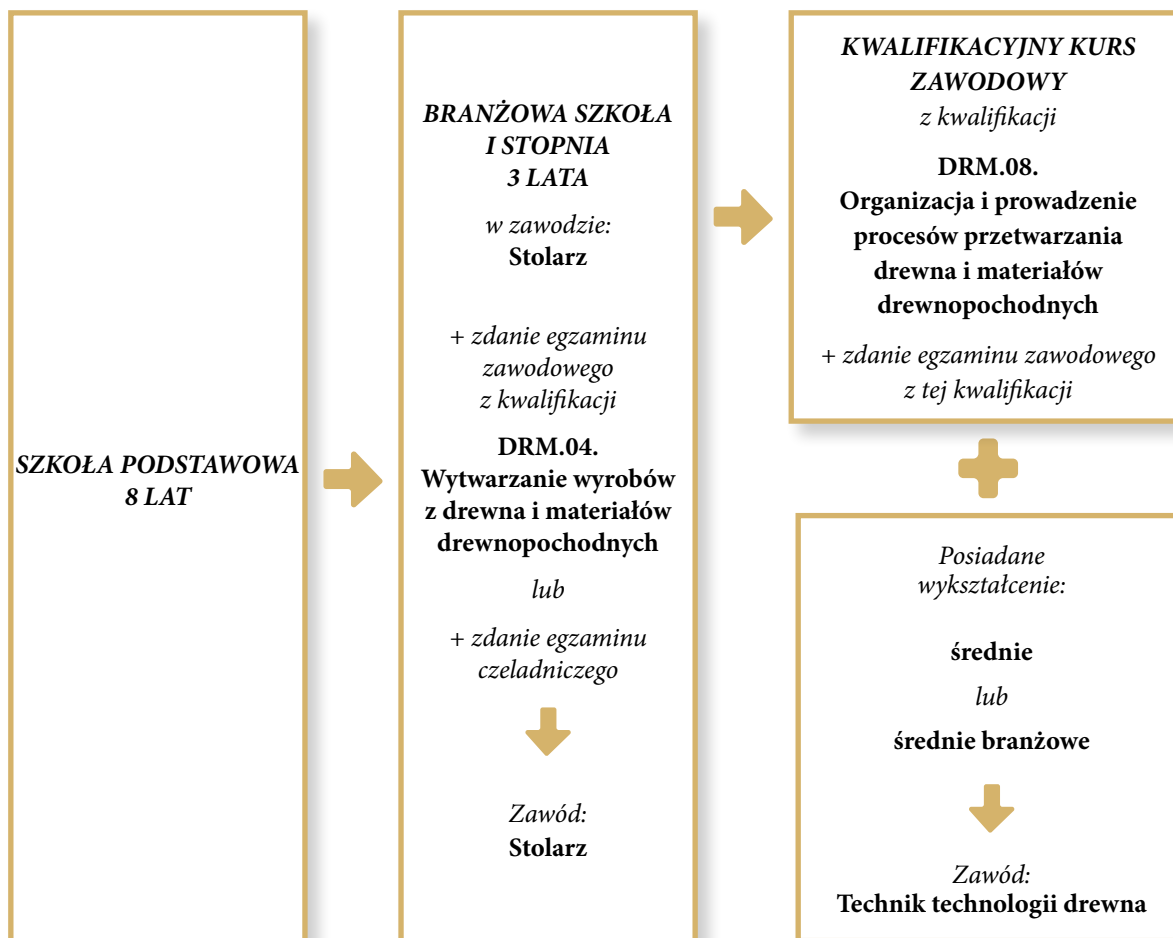
Ścieżka 1.

Ścieżka 2.

Ścieżka 3.

MOŻLIWOŚCI KONTUNUACJI NAUKI LUB UZUPEŁNIANIA KWALIFIKACJI – TECHNIK TECHNOLOGII DREWNA

Kursy i szkolenia doształcające

Każdy technik technologii drewna powinien ustawicznie doskonalić własne umiejętności zawodowe. Może poszerzać je poprzez udział w szkoleniach i pokazach możliwości wykonywania zadań zawodowych organizowanych przez zakłady pracy i producentów maszyn i urządzeń do produkcji drzewnej oraz organizacje branżowe. Może także uzupełniać kwalifikacje cząstkowe poprzez udział w kwalifikacyjnych kursach zawodowych o charakterze pokrewnym do posiadanych kwalifikacji lub uzupełniać kwalifikacje rynkowe np. w zakresie stolarki ogrodowej lub budowlanej, technologii suszenia drewna, tartacznictwa czy meblarstwa.

3. SYTUACJA ZAWODU NA RYNKU PRACY

ZAPOTRZEBOWANIE

Technik technologii drewna bez doświadczenia najczęściej może podjąć pracę w miejscu praktyk odbywanych w trakcie edukacji. Technik technologii drewna może znaleźć zatrudnienie w miejscach wytwarzania wyrobów z drewna i produktów drewnopochodnych oraz przetwórstwa drzewnego, jak i w innych firmach drzewno-meblarskich lub z ich otoczenia.

Po zdaniu matury może również kontynuować naukę na studiach wyższych, takich jak technologia drewna, technologie 4.0 w przemyśle drzewnym, otrzymać zatrudnienie w miejscach, gdzie potrzebny jest technik technologii drewna albo otworzyć własną działalność gospodarczą.

PROGNOZA ZAPOTRZEBOWANIA NA PRACOWNIKÓW W ZAWODACH SZKOLNICTWA BRANŻOWEGO NA KRAJOWYM I WOJEWÓDZKIM RYNKU PRACY

Prognoza zapotrzebowania na pracowników w zawodach szkolnictwa branżowego została opublikowana obwieszczeniem Ministra Edukacji Narodowej z dnia 24 stycznia 2020 r. w sprawie prognozy zapotrzebowania na pracowników w zawodach szkolnictwa branżowego na krajowym i wojewódzkim rynku pracy.

Prognoza stanowi syntetyczne ujęcie różnych źródeł opisujących tendencje na rynku pracy w odniesieniu do strategii rozwoju państwa i regionów. Celem prognozy jest dostarczenie informacji do kształtowania oferty szkolnictwa branżowego we właściwy sposób do potrzeb krajowego i wojewódzkiego rynku pracy, a co za tym idzie dopasowanie oferty szkolnictwa branżowego do potrzeb krajowego i wojewódzkiego rynku pracy.

W dokumencie można znaleźć uporządkowany alfabetycznie wykaz zawodów szkolnictwa branżowego, na które - ze względu na znaczenie dla rozwoju państwa - prognozowane jest szczególne zapotrzebowanie na krajowym rynku pracy. W zestawieniu znajdują się również dane dotyczące rynku pracy w poszczególnych województwach, dla zawodów dla których prognozowane jest istotne i umiarkowane zapotrzebowanie na pracowników.

Prognoza taka ma ukazywać się corocznie w terminie do dnia 1 lutego danego roku.

1. Zawód technik technologii drewna w prognozie zapotrzebowania na pracowników w zawodach szkolnictwa branżowego na krajowym rynku pracy.

W prognozie na rok szkolny 2020/2021 nie ma zawodu technik technologii drewna wśród zawodów dla których, ze względu na znaczenie dla rozwoju państwa, prognozowane jest szczególne zapotrzebowanie na pracowników na krajowym rynku pracy.

2. Zawód technik technologii drewna w prognozie zapotrzebowania na pracowników w zawodach szkolnictwa branżowego na wojewódzkim rynku pracy.

W prognozie na rok szkolny 2020/2021 dla zawodu technik technologii drewna zapotrzebowanie na pracowników w zawodach szkolnictwa branżowego na poszczególnych wojewódzkich rynkach pracy przedstawia się następująco:

Województwo	Istotne zapotrzebowanie	Umiarkowane zapotrzebowanie
dolnośląskie	—	TAK
kujawsko-pomorskie	—	TAK
lubelskie	TAK	—
lubuskie	—	TAK
łódzkie	TAK	—
małopolskie	—	TAK
mazowieckie	—	TAK
opolskie	—	TAK
podkarpackie	—	TAK
podlaskie	—	TAK
pomorskie	—	TAK
śląskie	—	TAK
świętokrzyskie	—	TAK
warmińsko-mazurskie	TAK	—
wielkopolskie	TAK	—
zachodniopomorskie	TAK	—

Prognoza zapotrzebowania wg danych GUS na Zawód:
Technik technologii drewna

OBSZAR	Ilość jednostek, które wykazały zatrudnionych w zawodach zgodnie z KZSZ	Ilość zatrudnionych w zawodach zgodnie z KZSZ	Ilość jednostek, które wykazały poszukiwanie pracowników w zawodach zgodnie z KZSZ	Ilość poszukiwanych pracowników w zawodach zgodnie z KZSZ	Ilość jednostek, które planują przyjęcia pracowników (w perspektywie rocznej) w zawodach zgodnie z KZSZ	Ilość pracowników - planowane przyjęcia (w perspektywie rocznej) w zawodach zgodnie z KZSZ	ilość jednostek, które planują przyjęcia pracowników (w perspektywie trzyletniej) w zawodach zgodnie z KZSZ	Liczba pracowników - planowane przyjęcia (w perspektywie trzyletniej) w zawodach zgodnie z KZSZ
	Kraj	1493	7925	217	971	48	346	50
Województwo dolnośląskie	99	606	1	1	0	0	0	0
Województwo kujawsko-pomorskie	80	932	22	112	0	0	0	0
Województwo lubelskie	18	277	6	24	2	4	2	10
Województwo lubuskie	98	174	2	8	1	2	1	2
Województwo łódzkie	6	14	0	0	0	0	0	0
Województwo małopolskie	274	937	107	438	2	4	4	30
Województwo mazowieckie	193	690	29	46	2	10	2	10
Województwo opolskie	28	63	1	2	0	0	0	0
Województwo podkarpackie	49	482	3	18	0	0	0	0
Województwo podlaskie	29	443	3	38	3	61	5	88
Województwo pomorskie	128	1129	23	139	22	122	22	305

Województwo śląskie	69	243	2	4	2	4	2	4
Województwo świętokrzyskie	13	82	0	0	3	5	3	5
Województwo warmińsko-mazurskie	149	664	6	74	7	57	6	64
Województwo wielkopolskie	142	634	5	7	3	5	3	12
Województwo zachodniopomorskie	65	402	2	4	0	0	0	0

KZSZ — Klasyfikacja Zawodów Szkolnictwa Zawodowego

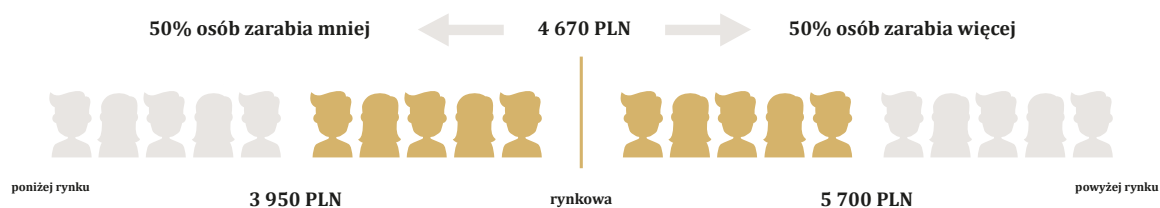
Źródło: Główny Urząd Statystyczny „Zapotrzebowanie rynku pracy na zawody z systemu szkolnictwa zawodowego” 2018.

ZAROBKI

Zarobki w branży drzewno-meblarskiej są zróżnicowane. Różne źródła i badania własne podają, że miesięczne wynagrodzenie całkowite w ofertach na stanowisku technik technologii drewna przekracza średnią płacę krajową i wynosi ponad 5 000 PLN brutto. Miesięczne wynagrodzenie całkowite na stanowisku technika produkcji (wyszukiwarka dla technologii drewna) wynosi 4 670 PLN brutto. Co drugi technik technologii drewna otrzymuje pensję od 3 950 PLN do 5 700 PLN. 25% najgorzej wynagradzanych techników technologii drewna zarabia poniżej 3 950 PLN brutto. Na zarobki powyżej 5 700 PLN brutto może liczyć grupa 25% najlepiej opłacanych techników technologii drewna¹.

MIESIĘCZNE WYNAGRODZENIE CAŁKOWITEJ BRUTTO NA STANOWISKU TECHNIK TECHNOLOGII DREWNA

Na wysokość wynagrodzenia mają wpływ czynniki takie jak:

- wielkość firmy,
- kapitał firmy,
- wykształcenie,
- staż pracy,

¹ <https://wynagrodzenia.pl/moja-placa/ile-zarabia-technolog-produkcji>

- region zatrudnienia.

Szansę na zatrudnienie zwiększają:

- gotowość do bycia mobilnym zawodowo,
- znajomość języka obcego zawodowego w stopniu komunikatywnym,
- w zakładach przeróbki drewna i produkcji płyt drewnopochodnych (technologia sucha i mokra) posiadanie certyfikatów szkoleń: G1 urządzenia, instalacje i sieci elektryczne do 1KV lub powyżej wraz z pomiarami, G2 urządzenia, instalacje i sieci grzewcze powyżej 50 kW, G3 urządzenia, instalacje i sieci gazowe do 5kPa, uprawnienia energetyczne z zakresu dozoru instalacji zasilającej maszyny i eksploatacji: SEP kat. D i E.

GDZIE SZUKAĆ INFORMACJI NA TEMAT ZATRUDNIENIA?

Informacji na temat zatrudnienia szukaj na:

- <http://pracuj.pl>
- <http://gazetapraca.pl>
- <http://praca.pl>
- <http://praca.gov.pl>
- <http://praca.money.pl>
- <http://praca.gratka.pl>

Portale branżowe:

- <http://budujzdrewna.pl>
- <http://dom.pl>
- <http://drewno.pl>
- <http://drzewnictwo.pl>
- <http://e-dach.pl>
- <http://emebel.pl>
- <http://meble.com.pl>
- <http://meble.org.pl>
- <http://odpady.net.pl>
- <http://oknonet.pl>
- <http://opakowania.com.pl>
- <http://paleciarz.pl>
- <http://stolarstwo.pl>
- <http://tartaki.com.pl>

4. STATYSTYKI ORAZ INFORMACJE DOTYCZĄCE SZKÓŁ

Dane statystyczne, ogólne informacje dotyczące szkół możesz znaleźć w opracowaniach Głównego Urzędu Statystycznego „Oświata i wychowanie w roku szkolnym 2018/2019”.

SZKOŁY PROWADZĄCE KSZTAŁCENIE W ZAWODZIE

Informację o szkołach prowadzących kształcenie w tym zawodzie na terenie całego kraju znajdziesz pod adresem: <http://rspo.men.gov.pl>.

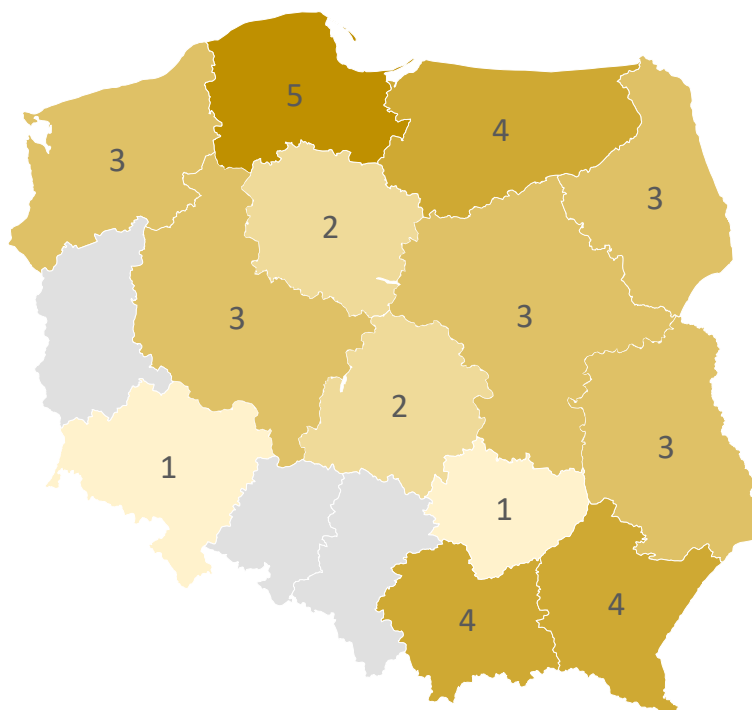

Orientacyjna mapa szkół prowadzących kształcenie w zawodzie technik technologii drewna w roku szkolnym 2019/2020.

 szkoła prowadząca kształcenie w zawodzie technik technologii drewna

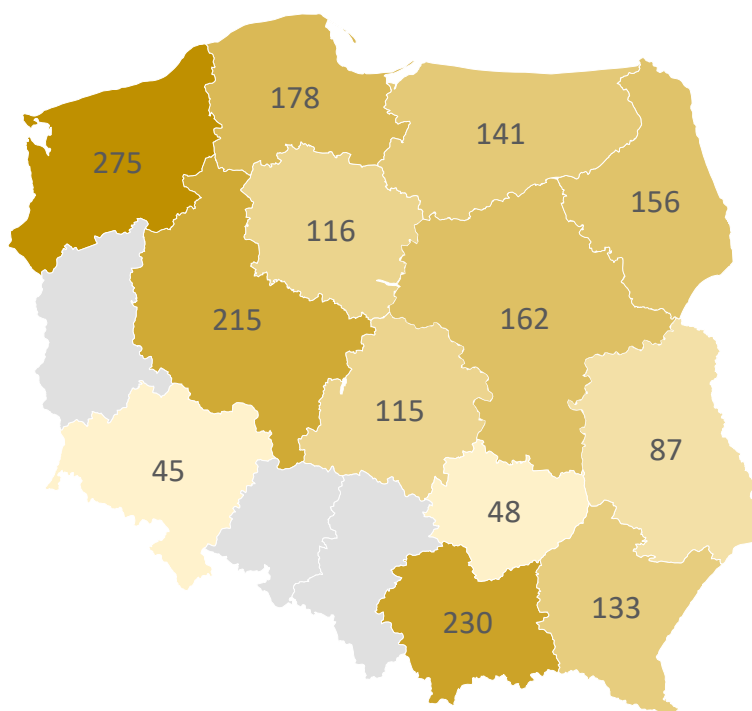
 liczba szkół prowadzących kształcenie w zawodzie technik technologii drewna

Szkoły kształcące w zawodzie technik technologii drewna

PREFERENCJE UCZNIÓW PRZY WYBORZE SZKOŁY

Poniżej mapa obrazująca liczbę uczniów, którzy wybrali kształcenie w zawodzie technik technologii drewna w roku szkolnym 2019/2020.

Technik technologii drewna wybory uczniów

CZĘŚĆ III – MATERIAŁY POMOCNICZE

1. NARZĘDZIA I MATERIAŁY WZBOGACAJĄCE WARSZTAT PRACY DORADCÓW ZAWODOWYCH

PRZYDATNE LINKI

Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 16 maja 2019 r. w sprawie podstaw programowych kształcenia w zawodach szkolnictwa branżowego oraz dodatkowych umiejętności zawodowych w zakresie wybranych zawodów szkolnictwa branżowego (Dz.U. z 2019 r. poz.991)	http://prawo.sejm.gov.pl/isap.nsf/DocDetails.xsp?id=WDU20190000991
Centralna Komisja Egzaminacyjna – wytyczne do egzaminów zawodowych	http://cke.gov.pl/egzamin-zawodowy/
Główny Urząd Statystyczny – dane dotyczące edukacji	http://stat.gov.pl/obszary-tematyczne/edukacja/edukacja/
Centrum Informatyczne Edukacji – dane statystyczne	http://cie.men.gov.pl/sio-strona-glowna/dane-statystyczne/uczniowie-dane-statystyczne/
Rejestr Szkół i Placówek Oświatowych	http://rspo.men.gov.pl
Ministerstwo Edukacji Narodowej – kształcenie zawodowe	http://gov.pl/web/edukacja/szkolnictwo-branzowe
Doradztwo edukacyjno-zawodowe Ośrodek Rozwoju Edukacji	http://doradztwo.ore.edu.pl/
Eurodoradztwo Polska w resorcie pracy	http://eurodoradztwo.praca.gov.pl/
Europejskie Ramy Akredytacji dla praktyków poradnictwa zawodowego	http://corep.it
Instytut Charakterologii	http://charakterologia.pl/
Portal Europejskich Służb Zatrudnienia (EURES)	http://eures.praca.gov.pl

Portal publicznych służb zatrudnienia	http://psz.praca.gov.pl
Portal Rynek Pracy	http://rynekpracy.org
Portal Rynku Pracy	http://hrk.pl/is
Instytut Badań Edukacyjnych	http://ibe.edu.pl

2. NARZĘDZIA I MATERIAŁY ROZSZERZAJĄCE INFORMACJĘ ZAWODOZNAWCZĄ

- Podstawa programowa kształcenia w zawodzie szkolnictwa branżowego – Technik technologii drewna_311922,
- Podstawa programowa kształcenia w zawodzie szkolnictwa branżowego – Stolarz_752205,
- Klasyfikacja zawodów szkolnictwa branżowego (Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 15 lutego 2019 r. w sprawie ogólnych celów i zadań kształcenia w zawodach szkolnictwa branżowego oraz klasyfikacji zawodów szkolnictwa branżowego),
- Informator o egzaminie potwierdzającym kwalifikacje w zawodzie – Technik technologii drewna_311922,
- Informator o egzaminie potwierdzającym kwalifikacje w zawodzie – Stolarz_752205,
- Oświata i wychowanie w roku szkolnym 2018–2019,
- Obwieszczenie Ministra Edukacji Narodowej w sprawie prognozy zapotrzebowania na pracowników w zawodach szkolnictwa branżowego na krajowym i wojewódzkim rynku pracy publikowane corocznie w terminie do dnia 1 lutego danego roku.

PRASA BRANŻOWA

- Czasopismo „Przemysł Drzewny. Research&Development” wydawane przez Forestor Communication w Warszawie to specjalistyczny magazyn branżowy dla profesjonalistów branży związanej z handlem i obróbką drewna.
- Kwartalnik „Wood & Design” to pierwsze czasopismo w Polsce, które zostało stworzone z myślą o wszystkich pasjonatach drewna: projektantach, architektach, dekoratorach wnętrz, stolarzach, a także hobbystach i osobach poszukujących wiedzy i inspiracji w zakresie użycia drewna w domu, budynkach komercyjnych czy sztuce.
- Miesięcznik „Kurier Drzewny” to pismo skierowane do specjalistów branży drzewnej i meblarskiej, zawierające w sobie wiadomości z zakresu techniki, technologii i nowości.

IMPREZY BRANŻOWE

- Meble Polska - najważniejsza impreza branżowa w naszym kraju, która co roku odbywa się na Międzynarodowych Targach Poznańskich,
- Międzynarodowe Targi Meblowe w Ostródzie,
- Targi DREMA – targi dedykowane firmom reprezentującym przemysł drzewny, stolarski i meblarski na terenie Międzynarodowych Targów Poznańskich,
- Targi Maszyn i Narzędzi Do Obróbki Drewna DremaSilesia, Expo Silesia w Sosnowcu - targi dla branży drzewno-meblarskiej,
- Międzynarodowe Targi Maszyn i Narzędzi Dla Przemysłu Drzewnego i Meblarskiego DREMA, Międzynarodowe Targi Poznańskie.

Obudowa Multimedialna Doradztwa Zawodowego

Informacja zawodoznawcza dedykowana uczniom klas 4-8 szkoły podstawowej.

Fundusze Europejskie
Wiedza Edukacja Rozwój

**Rzeczpospolita
Polska**

Unia Europejska
Europejski Fundusz Społeczny

